

V c
2577

25. 2

D
N
DA
TE
Dn. C
SAX

Die
missis
beatè

Ha

M.

HeD

FR

h. 29, 27

EPICEDION

T. 30

Vc

2577

Cum

SERENISSIMA, CELSISSIMAQUE
PRINCEPS AC DOMINA

DN. HEDVVIGE,
NATA EX REGIA STIRPE
DANIÆ ILLUSTRISSIMI ET PO-
TENTISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI,
Dn. CHRISTIANI II. p. m. DUCIS ET ELECTORIS
SAXONIÆ, &c. relicta Vidua piissima: Ducissa Saxonix, Juliae,
Clivix & Montium, &c. DOMINA jam olim nostra
clementissima, p. m.

Die 26. Novembris Anno 1641 in arce Sichtenbergk/ præ-
missis ad CHRISTUM Servatorem suum precibus ardentissimis piè
beatèq; defuncta: FREIBERGI die 30. Maij, Anno 1642. Mausoleo
Gentilitio Ducum & Electorum Saxonix, honori-
ficentissimè inferretur:

*Humillimæ subjectionis, & memoriæ nunquam intermori-
tura ergo conscriptum, & ipso die Sepultura oblatum.*

Autore

M. ISRAELE MAUKISCH Freibergensi in Patria ad D.
Joh. & Bartholomæi Pastore, Poëta Laureato Cesareo.

ANNO

HeDVVigen Def Let VIRTUs, f Let SaXo, DanVsque.

FREIBERGÆ Typis suis excudebat GEORGIUS BEUTHERUS.

 ρήνησον Δανική, Νορβηγίσι, ὀδύρεο, γαῖα
 Σαξονικὸν συνεπιθήνηει καὶ Μισνικὸν ἔδθη;
 Κάππεζεν ὑμετέρας χεῦσεον σεφάνωμα καρήνη:

Κυδίστη μεγαλοφενέθη παῖς ὤλετ' Ἄνακτος
 Ἐδβιγίσι, εὐειδῆς δάμαρ ἐκλεκτῆρος ἀγῶιο
 Χριστιανῶ, λαμπρὸν Γερμανίδθη εὐχος δέρρης
 Μισσιῶν τροφίμη, πλωχῶν' ἐπιτάρροθον ἄλικαρ.
 Ἐλθέσης παιδὸς ταύτης προφύωσδε, μεγίστης
 Εὐφροσύνης ἐπέβη γενέτης σὺν μητέρη λαμπερῆς,
 Χθῶν ἰλαρὴ σκίρτησεν, ὅλοσ' ἐγέλασεν ὀλυμπος,
 Φαιδρῶν τέρηντε κάτω φῶιθη παρκακόντισεν αἰχλην.
 αἰξῆς ὑπάτοιο κατ' ἐλύμπιοι καρήνων,
 σύμπλοκθη ἀγγελικῶν κέρων πολὺ φίλτατος ἔσμος
 ἀμφιπέριξ λίκνον παιδὸς κύκλωσε νεογνῶ,
 ἢ μάλα προφροσύνως ὀρησῆριον ἔργον ὑφαίνων.
 Νῦν δέ μιν ἀπνοον ὀμῶζει καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ
 Σκηπτήθη γράα βασιλῆος, ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
 κυδαλίμοις πυκινῶς Δάνοισι καὶ ὀμβεριοθύμοις
 δερκῶς πόντοιο πεικτιόνεοσιν ἀνάσων,
 ἦρωεσθ' ὑοῖ, σκηπτήρην δόξαντε μέγιστοι.
 Σαξονίης σεναχεῖ καὶ Μισνίδθη ὄρχαμη αἰης;
 Συγενέεοσι μετ' ἀμφοτέραις, κλαίεισι, μεδύσαις
 ἦρωες λαμπροῖ, Σαξωνίδθη ἔρνεα φύτλης,
 Γήραι τειρόμενοι, νεοθηλέσιν ἄμμιγα κέροις,
 Ἄνδρες ὀμῶς ἀλόχοις μετὰ παρθενικῆσιν ἔφηβοι,
 Σὺν μέσαις μυσαῖ καὶ ὀμῶς ἀσῶισι, μέδοντες.

Ἐρή-

I.

Anica fle Regio, gemitus Norvegica funde,
 Saxonica bis socios & Misnica jungito lessus.
 Regia de vestro capite est, heu! lapsa corona. Job 19, 9.
 HEDWIGIS Heroo sata sanguine, celsa DUCISSA

CHRISTIANI quondam Ducis ense potentis honora
 Conjux, Germanæ præcellens gloria terra,
 Musarum fovrix, & opum nudi, occidit, altrix.
 Hæc aut sub dias Infantula prodiit auras,
 millia uterq; PARENsb mox pectore gaudia fovit.
 Leta humus exiliit, domus ardua risit olympi,
 Splendidiorq; vagi micuit fax aurea Phœbi.
 Sublimi tenues cælo dilapsa per auras
 Alituum radians, magno glomeramine facto,
 Turba, recens nata cunas agitavit, & ipsi
 exhibuit promptum studii servilis honorem.
 Nunc vitâ cassam tellus deplorat & æther.
 Dilectus FRATER, notis super æthera Danis
 Arctoïq; maris populis, consinibus addens
 Jura, sibi in gemitus cor solvit, Sceptiger HEROS,
 Et GNATI HEROES, sceptris & honore corusci.
 Saxoniam luget Princeps & Misnidos ora,
 Illustri, geminæ flent, junctæ stirpe DUCISSÆ,
 Saxonicaq; simul prælustria Germina Rutæ:
 Cum senibus marent, atq; queis florida vernat,
 Matres atq; viri, juvenes, teneraq; puella,
 Cum Musis Mysta, prudens, cum cive Senatus.

a Nata est d.
 25. Augusti
 Anno 1581.
 b Fridericy
 II. Daniæ &
 Norvegiæ
 Rex. p. m.
 SOPHIA.
 Ducissa Me-
 chelburgi-
 cæ. p. m.

ph-

Θρήνησον Δανική, Νορβηγίς, ὀδύρεο, γαῖαν .

Σαξονικὸν συνεπιθρήνει, καὶ Μισνικὸν ἔδος.

εὐφραγῆς ταρσῶν λύχνῳ, καὶ πίστιῳ ὀρθῆς
ῥήμα, πέλει σαθρῆ, ψυχῆστε μελίρρυτον εἶδαρ.
Πορφυρέας ψαμάθους, κλυτὸς ἄς Παντωλὸς ἀέξει,
καὶ σύμπαντα, ἅπερ πολυχανθῆς κόσμῳ ἔέργει,
κτήματα, ῥήμα Θεοῦ ψυχοασόν ἔξοχα νικᾷ.
Τῆτο μαθητεύει κραδίην πιστεύειν ὀρθῶς:
Γλώττην, τερπνὰ Θεῷ φάσκειν, καὶ ὀφέλιμα κόσμῳ
χείρασ' εὖ πονεῖν κατὰ μοῖραν; τῆτο διδάσκει,
πλωίζουῃς ἐνὶ σκοπέλοις καὶ λάϊμασιν ἡμᾶς
ἐντε πολυῖραθάγοις κόσμῳ σπιλάδεσι πανόλβους,
ἔρανίης πάτρης καὶ ἀειπαύστοιο γαλήνης
ἀβλαβέως κέλσαι πολύδουκτον νῆα πρὸς ὄρμον.
τῆτ' εἰδῶα, θεοφθόγων σόφα ῥήματα μυστῶν
ἔασι θελγομένοισι διαμπερές ἠρώϊνα
δέξαμένη, σφετέρην πειλαμπέσφην ἔργμασι πίστι
ἠγάγεν ἐς φάσιν, κακίην σύξασα καὶ ὕβριν,
εὐτροπον ἠθος αἰεὶ καὶ πάγκαλον ἠτορ ἄμωμῳ.
Παυριδίους, αἰ αἰ! μέροπας κάλλειψεν ὀπηδῆς:
εὐλαΐγλος ἔσω νηῖ κηρυχθέν ἀκασταῖς
ῥήμα, θεογλώσσῳ ἀθετεῖ κήρυκα, ὁ κόσμῳ.
Κόσμος ἀγνοεῖης φιλέει κενεαυχέσιν ὄγκον,
σμπάσιν, κακότητα, καὶ αἰχερῆς κυπεῖδῳ ἔργα.
τῶ νῦν Εὐσεβίη καταλείπειν, ὥρτο μέλαθρα
γαίης, ἠδὲ παλίσυτος ἔλυμπόνδε νέεσται.

Θρή-

Danica fle Regio, gemitus Norvegica funde,
Saxonica his socios & Misnica jungito lessus.

Lucida fax pedibus, fidei Cynosura probata,
Suavior esca favo, menti est, pranobile verbum.

Hoc rubeas, quas fert dives Pactolus, arenas,
Ac omnes auri rutilantis & aris acervos,

Quos gerit hac mundi totius machina, vincit.

Erudit hoc rectè, nostrum cor credere: Lingvam,

Grata DEO, mundog, salubria dicere: Dextram,

Dedere se jussis operis. Hoc monstrat aperte

Qui nos horrissoni vecti per cerula mundi,

à tumidis vitæ cauris & fluctibus acti,

æthereæ patriæ letis feliciter oris,

possimus tandem nostras appellere naves.

Hoc quoq, cum nôrit, Diva HEROINA, JEHOVÆ

auribus hausta suis, pia verba, medullitus arsit,

ad liquidas fidei prolatis fructibus auras.

Omne nefas odit: nulli pietate secunda,

quæ vitam & mores, à Momî libera morsu.

Hoc æquans, heu! rarus homo est, imitamine: pravas,

Suggesti è specula vibratum dogma, piosq,

Pracones, mundus, non unius aestimat assis.

Turgidus hic fastu, cælo capita ardua collit,

Corde fovens maculas, & turpes Cypridos ignes.

Hinc iterum PIETAS, motis talaribus, alto

relictis terris, cæpit succedere Cælo.

A 3

Dani-

Psal. 119. v.
105. 2 Pet. 1.
v. 19.
Esa. 8, 20.
Psal. 119. v. 103.
Psal. 19, 13.
Pal. 119, 127.

Θρήνησον Δανική, Νορβηγίς, ὀδύρεο, γαῖα
Σαξονικὸν συνεπιθρήνει, καὶ Μισνικὸν ἔδος.

ἀγλαόμορφος ἔην καὶ σῶμα Φυήντε Μεδύσαι:
χείλεα πορφυρέοισι ῥόδοις: νιφάδεοσι παρειαί,
Φοίβῃ ἀκλίνεοσιν ἐναντίον ὥπες ἔριζον:
ἔσδρης εἶχε θάλθη; πειθῆς σῶμα: χεῖρα θεβίτης.
αἰδῶα Σωζάννης: μελέτην πολυκηδέα Μάρθης,
Νῆντε Ῥαχηλος εὖν: καὶ ἰσδῆθ κάλλιμον εἶδθη.
λαμπρὸν παμφανόωσα κυβερνήειρα μελαίνης
νυκτὸς, ἀνασσα πόλις, καὶ κῦδθη, ἐρικλεές ἄστρων
Τιτηνίς, σύμπαντα ταῖδ' ἔρανος ἐσεφάνωται,
Μαγμαρύγαις χρυσέαις περιλαμπέα τείρεα νικᾷ.
Τῶς νῦν αἰθερίοισιν ἀγαλλομένη θαλίησιν
ἡγεμονίς, μερόπεοσιν ἐν ζωῶσι μετῆσα,
ἄλλαις, τὰς Γερμανίς ἐοῖς κόλποισιν ἐέργει,
Εὐμόρφοις ἀλόχοισι μετέπρεπε κάλλι μορφῆς.
Πῆ σῶμα; πῆ γληναί; πῆ ἦλθε ῥοδόχροα χεῖλη;
Πορφυρεῶν καὶ χιονεῶν πῆ κύκλα παρειῶν.
αἰ γοερῆς λύμης, αἰ κηρὸς νήμα ἄνοικτυ;
Πᾶν κήρεοσιν ἔλωρ βλοσυραῖς καὶ ἄθυρμα τέτυκται.
Ὀυ θήμων πλῆθιο, καὶ ἔ βασιλήϊον αἶμα,
Ὀυδὲ χερὸς μορφῆ, λυγρὰς ἀπο κῆρας ἀλάλη.
εἰς γὰρ ἀνήρ αἰχρῆν ἐς κόσμον ἐπήγαγε λώβην:
οἶτον ὁμῶς λώβη: λώβης ὀψώνιον, οἶτος.
τῷ κάλλιθενέας θανέειν χρέθη ἐστὶ Μεδύσαι,
αἷς ἐπιτετράφαται λαοί, καὶ σκῆπτρα μέμηλε.

Θρή-

280

Danica fle Regio, gemitus Norvegica funde,
Saxonica bis socios, & Misnica jungito lessus.

Insigni formæ nituit splendore Ducissa.

*Labra rosis, nivium intactis gena candida floccis,
Sidereisq; oculus facibus certavit uterq;*

*Estheræ erat vigor hic, os Svadæ, dextra Thebitæ
Susannæ pudor, & curis mens obruta Marthæ,
Pulcher Judithæ vultus, pietasq; Rachelis.*

Est. 2. v. 7.

Act. 9. v. 39

Luc. 9. v. 38

Gen. 31. v. 16

Clara tenebrosa moderatrix Cynthia noctis

Astrorum decus, & cæli Regina, micantum,

Omnes, quos superi gestat plaga lucida cæli,

Fulgidulis radiis, astrorum pregravat ignes:

Æthereis, PRINCEPS, sic toto ex asse beata

Deliciis gaudens, nostro dum vixit in orbe,

MATRONAS alias, gremio quas Teutonis ambit

Tellus, egregia forme superavit honore.

Nunc cor ubi est? ubi labra? ubi pulchri luminis orbes?

Rubra ubi sunt malæ, lactisq; aspergine tinctæ?

Heu tristes luctus! heu Parca immitia fila!

Esca feris, eheu! cesserunt omnia Parcis.

Non auri cumulus, non sanguinis inclutus ortus,

Nec formæ splendor, Lachésin depellere norunt.

Unus homo lapsus, misero labem intulit orbi

Rom. 5, 12.

Rom. 6, 23.

Et cum labe necem: Labis, Nex, debita merces.

Hinc & præcelsis Nex est subeunda Ducissis,

Tradita queis gens est, & sunt moderamina cura.

Danica

Ἐρήνησον Δανικὴν, Νορβηγίς, ὀδύρεο, γαῖα
Σαξονικὸν συνεπιθρήνει, καὶ Μισνικὸν ἔδος.

Πρῆυνόοιο θεοῦ σίκυος πολυθαμβεῖ βελῆ
ἐκπεφυῶς, πολλοῖσιν ἔην περὶ ἄλοισι τεθηλὸς
ἔρνος, τῷ γηθεῖν δὴν μάνις ἔμελλεν ἰωνὰς·
ὡσδ' Ἀτλαντιακῆς ὑπὲρ ὤρεα νῶτα θαλάσσης
Ὀρτυμένη, χρυσεῖοισιν ἐοῖς ἀμαρύγμασιν ἠὼς
ἤρξατο πορφύρειν· Βασιλεὺς μέγας, αἰθέρα ναίων
ἐξαπίνης ἐφέηκε φυτῷ σκώληκα βέβηλον,
ὄιο κατατρωχθὲν θαμέεασιν ὀδῶσιν, ἀπάσῃν
ῶκα χάριν φύλλων, καὶ ἐρασὸν κάλλος ὄλεσεν·
Ἡγεμονίς τὼς νῦν Μακάρων μιχθεῖσα Φάλαγι,
ἔρνος ἀγάκλειτον βασιλήϊδ' ἔσκε γενέθλης,
Ὀσεβίη κερδῆς, σοφίη νοός, ἠδὲ μεγίστη
δόξη καὶ δυνάμει, μάλ' ὑπέροχ' ἦνθεεν ἄλλων,
ἠπιόδωρος ἔην ἀγαθὴ πρᾶξια Μέδουσα.
Πᾶσιν ἐπαντομένοισι πῆλοισι ἐπαρηγόνα χεῖρα,
κινηθεῖσα φίλοισι οἴκτου κέντροισιν, ὄρεξε.
τῆνεκα τῶνδ' ἀγαθῶν καὶ δηρὸν ἕνασθαι
παμπόλοισιν ἐνὶ σήθεσιν ὁ θυμὸς ἔολπε.
Κῆφαι δ' ἐλπωρὴν τᾶχα πᾶσαν ἀνήρπαγον αὔρα.
Ὀυλομένω δηχθὲν πικρῶ σκώληκι μόροιο
ἀπερφάτως, αἰ αἰ! θαλὸς Ὀγενὲς ἐξηράνθη.
τὼς ῥῶδον ἰμερτὸν, τὸδ' αἰμ' ἠοῖ Φαινομένηφι
αἰθεῖ, δυοσαμένε, κῆται, φοῖβοιο, μαρνανθὲν
ὠκύμορος πᾶς ἐστὶ, φέρον μεροπῆϊον αἶμα.

Ἐρή-

281
Danica fle Regio, gemitus Norvegica funde,
axonica bis socios, & Misnica jungito lessus.

Propitio, superas enata cucurbita ad auras

Jon. 4. v. 6.

Numinis arbitrio, sua fudit brachia late

Seq, diu fruiturum illis, spem cepit JONAS:

At simul Eois Phœbe se movit ab undis

Et roseis iterum cœpit splendere capillis:

Mox avidum vermem, superi dominator Olympi,

Produxit, cujus laniatum germen ab ore

Marcuit, & foliis omnem decussit honorem.

Flos fuit illustris, præcelsis Regibus ortus,

Optima sic PRINCEPS animis ascripta beatis.

Pectoris hæc sancta pietate & acumine mentis

Floruit, in toto multis præstantior orbe,

Nullius Virtutis egens, ad munera velox,

Auxiliatricem, stimulo misereantis adacta

Pectoris, oblati dextram porrexit egenis.

Plurimus hinc sese fruiturum longius isthac

Umbra munifica DOMINÆ, Spem fovit avaram.

Ast hanc mox levis abripuit per inane procella.

Morsus ab ore necis, citius Spe, marcuit, eheu!

Surculus HEROUM cretus de Sanguine Regum.

Es. 40. v. 4

Sic nitidis ROSA manè comis quæ ridet amicta,

Psal. 90 v. 7

Plangit humum moriens, Phæthonte sub æquore merso:

Pfal. 103. 15.

Omnis humo vir natus, humo, mox friget, humanus. "

B

Danica

Θρήνησον Δανική, Νορβηγίς, ὀδύρεο, γαῖα
Σαξονικὸν συνεπιθρήνει, καὶ Μισνικὸν ἔδος.

Λαῖον ἔδεν ἔχει πολύμορφον κόσμον ἐπευχῆς.
ἢ θεὸν ἠπίαα, βαρυπήμονα θυμὸν ἔχοντα:
ἢ κόσμου μανίην, καὶ Δαίμονα ὕβριν ἀμέρδης:
ἢ κακὰ πάντα λύει, θεόθεν κακὰ πάντα πορίζει.
Οὐλύμποιο θύρετρα, τὰ περ κλήϊσεν ἀμαρτῶς
κλήϊσαν ὠπετέων ὄχλων αὐτὶς ἀνοίγει.
Ὡς λιτάνεισε θεὸν, θεοβίπιδον ἄστος δέξερης
ἠλίας, ξηρὸς ἐς ἀγρὸς, ἐξ αὐτὸς ἀνοιχθεὶς
Οὐλυμπος, λαβρὸν προὔπεμψε κατὰ ῥυτον ὄμβρον.
δέτιχυτοι δακρυῶν λιβάδες, θερμοῖτε προσειχαί,
λῶστε μένισιν αἰεὶ θεοτερπέος ἔντεα ποίμνης.
Ὅπποτε θεομοθέτης εἶν ἔρεθον ἡμενον ἄκρη
χεῖρας εἰς Μωσῆς ἱκετεύσας ὕψι ἴτηνε,
λαὸς Ἰσθαίων κεκορυθμένον αἴθιοπι χαλκῶ
ἐν κονίης ἐχθρῶν πολυθαρσῆς κάββαλεν ἔθνον.
Πολλάκις εἰς αἴθρη τῶς χεῖρας ὄρεξε Μέδουσα,
ἡμετέρησθε πολὺν χώραν ἀπο λῶγον ἄμωε.
Μὰ ψῆδεις βοάα, χεῖρας ποτ' ὄλυμπον ἀναχῶν.
Πιστὸς αἰεὶ παλαοῖο θεὸς βοόωντος αἰεὶ.
Ὄξυτάταις, ὄχλῃ φέρεται πηρύγεσιν ἐπ' ἄστρον,
ἠδὲ πολὺσπλαγχνον καταβαίνει θεοῖθεν οἰκτορὶ
πᾶσ' ἱερῆς ἠδὲ στήκει σύλῃ ἔθνος ἐπευχῆς;
αἰ αἰ! μιν ταχινοῖο κατεπρήνιζεν ἄωρον
εἰς θανάτον, καὶ ὁμῶς μέγας ἡμῖν κάππεσεν ὄλβον.

Danica Æ Regio, gemitus Norvegica funde,
Saxonica bis socios, & Misnica jungito lessus.

Nil sanctis habet hic precibus preciosius orbis.

Hæ justa placant cum bile tumescit, JOVAM.

Hæ mundi rabiem frangunt, & Demonis iras;

Hæ mala cuncta domant: donant bona ab æthere cuncta,

Occlusas, rigidis, per vitæ crimina, claustris,

Firma precum clavis, portas recludit Olympi.

Quarta pios gemitus fundentem vidit ut æstas,

Thesbiten, foribus resolutis ætheris, ingens

Squallida mox terra perfudit viscera nimbus,

Ardentes gemitus, lacrumaq; per ora voluta

Arma pii semper manserunt optima cœtus.

Legifer ut vates in celsi vertice montis

Supplice voce manus ad cœlum sustulit ambas;

Isacidum populus forti latus ense revinctus,

belligeras gentes in vili fudit arena:

Sic Pia, sublatis PRINCEPS, ad sidera palmis,

à nostris multum cladis quoq; depulit oris.

Nullus ad astra manus incassum tollit: Egenis

Propitius semper patulas DEUS applicat aures.

Se, fusus gemitus sursum pernicibus alis

Elevat, & superi descendit gratia Regis.

At ubi quæso precum jam cernitur ista Columna?

Vi necis, ex imis, heu! decidit eruta fundis,

Et nostra pariter cecidit pars magna salutis.

Ezech. 23, 30

Matth 17, 9.

Ioh. 16, 24.

Augustinus

Oratio justi

clavis est

cœli.

Syr. 35, 21.

1. Reg. 17, 2.

Jacob. 5, 17.

Preces & la-

crumæ sunt

arma Eccle-

siæ.

Exod. 17, 8.

Psal. 10, 17

Psal. 17, 6.

18, 17. &c.

Augustinus

Ascendit

precatio de-

scendit mi-

seratio.

Churfürst

liche Bet-

Seule ist

ombgefal-

len.

B 2

Danica len.

Θρήνησον Δανική, Νορβηγίσι, ὀδύρεο, γαῖα,
Σαξονικὸν συνεπιθρήνει, καὶ Μισνικὸν ἔδθ.

Πικρῆς νόσφι χολῆς, καὶ ὁμόφρων οἶα πελειᾶς,
ἡγεμονίς τριμάκαιρα ἄμεν βιότοιο κέλευθον.
Σύμμορρον ἦς Δυῆς, κυδρὸν Σαξωνίδθ ἄιης
ἄρχὸν ἴσον βλεφάροισιν αἰεὶ τίεσκεν ἐοῖσι.
Κύδιμθ ὡς ἄρχων, μινυρῆ πολυτεϊρέθ ἄζη
ἐσπληκῶς βιοτῆς, οἱ μόρσιμον ἡμαρ ἰκάνειν
ἔδρακεν, ἐκ ῥεθέων ψυχὴν μέλλουσαν ἀπελθεῖν
ῥωμαλέην ἐς χεῖρα, προσευχαῖς ἕσσε θεοῖο.
Θνήσκων δὲ σωναχῆσι καὶ ἄλγεσι τρυχομένης κῆρ
ἦς ἀλόχοιο Φίλησθ ἐπ' ἀγκαλίδεοσιν ἔκειτο.
Νῦνδ' αὖ τεφροῦται πολύπισον, ἀγακλυτὸν, ἠϋ,
καὶ Πυλίοιο γέροντος ἔτη ζῆν ἄξιον ἦτορ
ἀλλ' ἀχέων λήξω: Θρηνεῖν καὶ θερμαὶ προσχεῦσαι
δάκρυα, καρρὸς ἔφυ: μέτρονδ' ἐν πᾶσι, ἄριστον.
Οὐ γὰρ ἴσως σφαλεροῖο νόσ βεβαρηόσιν οἰσρῶ
ἔθνεσι, τοῖς ἐκ ἐλπίς ἔφυ, χρῆ τρυζέμεν ἡμᾶς.
ἐκ ἔτι καὶ σπέυρω θεοπέμπῳ κηρὶ δαμείσης
ἠρώσσης βιοτὴν ἐρέφειν πλεόνεοσιν ἐπαίνοισι.
Οὐ γὰρ Λητόδης ἢ Μασέων ἐννεᾶ κῆρα,
Φρεοσὶν ἐμαῖς τόσον σοφίης πολυφειγγέθ ὄλβον
ἐνσαξαν, ψυχῆστε χερρόστε πολυκλυτᾶ δῶρα,
τοῖς ἐκέκασο Μάκαι θεόθεν βασίλισσα, λιγαίνειν,
κομψοτέροισι λείπω τάδε πάντα μέλεοσιν αἰερεῖν
ἄλλοις, τὸς μᾶλλον πέρι Μᾶσα φίλησεν, αἰοιδοῖς.

Danica *ſte* Regio, *gemitus* Norvegica funde,
Saxonica *his* socios & Miſnica *jungito* *leſſus*.

Felle *madens* *nullo*, *bene* *fida* *ut* *Chaönis* *ales*,
Cuncta *sua*, *PRINCEPS*, *implevit* *tempora* *vita*.
Consortem *thalami*, *DOMINUM* *de* *Saxonis* *orbe*,
Ceu *proprios* *oculos* *constantibus* *ignibus* *arſit*.
Inclutus *ut* *Princeps*, *conſumtis* *viribus* *ager*,
Jam *poſtrema* *sibi* *conſpexit* *fata* *parari*,
Effuſis *votis*, *abituram* *ex* *corpore*, *fidis*
Servandam *palmis*, *animam* *commiſit* *JOVÆ*,
Mæroris *vorò* *multa* *tùm* *mole* *gravata*
Conjugis, *exſpirans*, *peramicis* *hæſit* *in* *ulnis*.
Nunc *abit* *in* *cineres* *tàm* *fidum* & *amabile* *pectus*
Longa *ſenis* *Pylj* *vel* *tempora* *vivere* *dignum*.
Sed *luctum* *abrumpo*: *Tepidis* *ſuffundere* *guttis*
Ora *quidem* *interdum* *licet*: *At* *modus* *omnibus* *eſto*.
Non *nos*, *ut* *cacà* *meſſas* *caligine* *mentis*,
Flere *decet*, *gentes*, *queis* *ſpes* *eſt* *omnis* *adempta*.
Nec *me* *per* *laudes* *juvat* *amplius* *ire*, *Beate*
Quas *DOMINÆ* *meruit* *maculis* *haud* *oblita* *vita*.
Non *mibi* *Latoides*, *aut* *triplex* *Triga* *Sororum*
Tot *Clarias* *adjecit* *opes* & *mentis* & *oris*,
Ut *numero*, *mentis* *dotes* & *corporis* *omnes*,
Celſa *quibus* *nituit* *PRINCEPS*, *comprehendere* *poſſim*.
Gorgonis *uberius* *per* *quos* *fluit* *unda*, *canenda*
Vatibus *hac* *alijs*, *Muſa* *graviore*, *relinquo*.

CHRISTIA
NVS Ele-
ctor ſere-
niſſimus p.
m. obit An.
1611. die 23.
Junij hora
10. poſt me-
rid.

1. Theſſ. 4, 13.

B 3

Incluta

0256

Ὅσσε γόσ Δανίη χέθε, καὶ Νορβηγίς ἄρερα
Πάυεο Σαξονικὸν σοναχῆς καὶ Μισνικὸν ἔδασ

Ἀρχιερεὺς ὡς χριστὸς ἐπ' αἰχίσιοιο τανυθεῖς
Σταυρῶ προσφύρεον ῥοδοειδέσσι αἵματισσι ὄμβροσσι,
χρῶσσι ἐπισπέισας ἔθεω γενετῆρι πρῶτον
αὐτοσύτοις ὀρμαῖς δεκτὴν πρῶτον γενεῖν ἐς ὀδμήν:
Αὐλικά συμπάσης ἀποπίσας πλάισμασσι γαίης,
χωομένσ Πατρὸς θολερῶν μειλίξασ θυμὸν,
Ἰοβόλου ὄφρωσ τρίψασ Σιυγίοιο κάρηνον,
λοιμὸς ἔγεν' ἐρέβασ, καὶ ὀλέθεσ λείγιος ἰός,
Προικὰ δικαιοσύνην ἄμμιν Ζωήντε κομίαςασ,
ἀσεμφῆς σαθερῆς οἰς μέμβλεσσι πίσσι ἦθσσι.

Ὅσσε γόσ Δανίη χέθε, καὶ Νορβηγίς ἄρερα
Πάυεο Σαξονικὸν σοναχῆς, καὶ Μισνικὸν ἔδασ.

Μῆνον ἐπ' οἰκτροσύνη καὶ αἰκίεσιν ἄλγεσσι χριστῶ,
Ὅσ σταυρῶ κρυεργίσι σπῆ σκολόπεσσι κρεμασθεῖς,
ἡμείων κακίησιν ἐπαρκέα λύτρα τέλεασεν,
εἰσὸκεν ἢ τις ἔμεινεν ἐνὶ πρῶτον πίδεσσι αὐτμῆ,
Πιστὸν αἰεὶ θάρσος κλεινὴ βασίλισσα πέπηγε.
Τῶ νῦν ἐκδύσασσα φίλον χροῶ νόσφιν αἰνῶν
ἄφθαρτον κληρὸν λιποτέροισσισσι ἔλλαχεν δεχῆσ.
Ὁρθῆ γὰρ χριστὸν πᾶσ πισεῖ κάρτα μεμαρπῶσ,
Ὅ μὴ ταρταρῶσσι πρῶτον μέλπηθεσ ἐσεῖται,
Ἐασομένησδε μάκαρ ζωῆσ κλέσσι ἄφθιτον ἔξει,

Ὅσσε γόσ Δανίη χέθε, καὶ Νορβηγίς ἄρερα
Πάυεο Σαξονικὸν σοναχῆς, καὶ Μισνικὸν ἔδασ.

Δαίμονσσι ἀνιθέοιο δόλγασ, ἔργ' αἰσυλακόσμου.
σαρκὸς ἐρωμανίω, καὶ ἀδευκέσσι ἄλγεσσι κηρῶσ,
δρνεῖοιο λοεσαμλῆ σαγόνεσσι λύθροιο
χλαίνας, ἡγεμονίς νίκησεν ἀκαμπεῖ πίσσι
θαρταλέωσ: τῶ νῦν σεφανηφόρσσι εἶματα λευκά
ἔασαμένη, θαλερῶσ ἐν ἔησ παλάμησσι φέρσσε

Φόσ

Incluta siste tuos DANIA & NORVEGIA lēssus
Saxonia exuito qverulos & MISNIA planctus

Ut crucis in rigido suffixus stipite CHRISTUS
Pro nobis fuso preciosi sanguinis amne,
Carneq; litatā, PATRI, qui regnat in altis,
Obtulit in spavem prompto se pectore odorem:
Totius mox is, fædo pro crimine mundi,
Victima cæsa PATRIS succensam leniit iram,
Et Stygii fracto collo perfortiter Angvis,
Extitit & virus necis, & mala pestis Averni,
Justitia & vita gratis nos perpete donans,
Queis immota fides latitat sub corde repostā.

Incluta siste tuos DANIA & NORVEGIA lēssus
SAXONIA exuito qverulos & MISNIA planctus.

Unius in CHRISTI plagis, summoq; favore,
Qui celsa infamis suspensus ab arbore ligni,
a quivalente dato precio, scelus omne piavit,
Jam vegetos aliquis dūm rexit spiritus artus
Spemq; fidemq; suam semper Dux optima fixit.
Corporis induvris, hinc post sua fata, relictis
Fine carens regnum, maroris, possidet, expers.
Rectā namq; fide, CHRISTO qui semper adhaeret,
Æternos Erebi nunquam trudetur ad ignes,
Sed superare felix potietur munere vita.

Incluta siste tuos DANIA & NORVEGIA lēssus,
SAXONIA exuito qverulos & MISNIA planctus.

Hostiles Satanae fraudes, scelera omnia mundi,
Nequitiam carnis, Parcarum mille dolores,
Lota suas PRINCEPS agnino sanguine vestes,
Intrepidè fidei constantis robore vicit.
Hinc jam laurigerā sua tempora fronde revincta,
Et niveo palmas palmis fert, tegmine cincta,

284

1. Petr. 2, 21.
1. Joh. 1, 8.
Apoc. 5, 9.
Ephes. 5, 9.
1. Pet. 1, v 19.
Ephes. 6, 16.
Rom. 5, 10.
2. Cor. 5, 19.
Gen 3, 15.
Of 13, 14.
Ebr. 2, 14.
Rom 3, 24.
Rom. 6, 26.
Joh. 3, 15.

Col. 1, 20.
1. Joh. 2, 2,

“
“ Joh. 3, 16.

Apoc. 7, 13.
Apoc. 12, 14.
1. Joh. 5, 4.

alg

Φόινικας, θεοχάρτες πτόθε θρόνοιο, καὶ ἀμνῶ
σαῦσα, θεοτόργοις μακάρεσσι, καὶ ἔρανοφοίοις
ἀγγελικοῖς λατρείεσσι συνηθῆς, αἰὲν ἑταίρη,
Φαιδρὸν εἶσα μέλος, τριάδα τριπρόσωπον ἐπαινεῖ.

Ὅσσε γόε Δανίη χέθε, καὶ Νορβηγίς ἄραρα.

Πάυεο Σαξονικὸν σοναχῆς καὶ Μισνικὸν ἔδαε.

Ψυχοτακὲς θρήνων ἀγκυ, βίος ἐστὶ βρότει,
ἡμετέρωιστ' αἰάριθμα παρὰ ποσὶν ἄλγεα κῆτα.
τῆ μὲν ἀνιερὸς λιμὸς, λοιμόστε κατηφῆς,
τῆδε δυσάλθηλοι νῆσοι, καὶ πάγκακ' Ἄρησ,
τῆδε δυηπαθίης ἀλλης πολυμέμερον ἀχθῶ:
θερμόνδ' ἠρώσῃ γοερῆς θεὸς ὄμβρον ὄπωπῆς
αὐτε Φιλοτόργοις ἀπεμόρξατο χερσὶ παρειῶν,
καὶ μὲν εἴης δόξης χαρίεσαν, ἔθηκε σύνοικον,
τῆς νῦν εἰς αἰῶνα κατ' ἀμβροτον αἰθέρῳ οἶκον
οὐ μόρῳ, ἔ τρώκτης ἐπὶ Δαίμων ἀπῆμεν οἶδεν.

Ὅσσε γόε Δανίη χέθε, καὶ Νορβηγίς ἄραρα.

Πάυεο Σαξονικὸν σοναχῆς, καὶ Μισνικὸν ἔδαε.

Ὅκ αἰὲν Μαυσωλεῖς πῆλαμπέῳ εἶσω,
ἐν φθιμένοισι μὲν χερῶς ἀπνοῳ, αὐτὰρ ἐγεθεῖς
νεκροσῶ χερσῶ φωνῆ, περιφεγγέσιν ἵπποις
ὑψιφανῶς φοίβου ζῆλον καὶ τείρεσιν ὄισφ.
Χερσὸς ὑπεῖρ ἡμῶν δειδρωδέα πῶμον ἐπισπῶν,
Πάντα μόρῳ κόμπον πολυθαρέῳ ἴφι δάμασεν,
εἰσὶ ἀμγῆν, ἠοὶ τρεῖς ἀτη, παλινόρσος ἀνάσας,
Φαιδροτάτην ἡμῖν ἐκθήσατ' παρὶν ἔγεσιν.
Χερσὸς ἔφυ κόρση: θεοπειθέες ἀψα: Χερσὸς
ἦχι κρατεῖ, πῶ ἐφευρήσφ σφῆν ἀψα ἱμῆν.

Ὅσσε γόε Δανίη χέθε, καὶ Νορβηγίς ἄραρα.

Πάυεο Σαξονικὸν σοναχῆς, καὶ Μισνικὸν ἔδαε.

Ἡρώισα μὲν ἀλλάων προφέρεσα γυναικῶν
κάτθανεν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ζωῆς πολύαιν' ἄωτῳ,

μέσφ'

Atq; locata DEI ante thronum, vitiisq; carentem
AGNUM, perpetuò cunctis admista Beatis,
Aligerisq; piis cœli felicis Alumnis,
Lata sacra TRIADI laudum præconia fundit.

Apoc. 7, 9.
& seqv.

Incluta siste tuos DANIA & NORVEGIA lessus
Saxonia exuito qverulos & MISNIA planctus.

Tristibus, hæc vita est, lacrumis haud libera, Vallis.
Miltus & ante pedes nostros stat luctus & angor.
Tetra lues hic, & pisti penuria farris
Sæva phalanx illic morborum, & Martius horror,
Alteriusq; recens isthic violentia sortis:

Pfal. 84, 7.

Principis at nostræ celsi REX ætheris omnes
â facie lacrumas blandojam pollice tersit,
Et regni sociam radiantibus intulit astris.
Amplius hic nullo, Mortis truculentia, seculo,
Aut Stygii rabies illam scit tangere cœtus.

Apoc. 7, 17.
Esa. 25, 8.
Apoc. 21, 4.
S. Bernhard.
ô felices la-
crumæ, quæ
abstergen-
tur manu
Salvatoris.

Incluta siste tuos DANIA & NORVEGIA lessus
SAXONIA exuito qverulos & MISNIA planctus.

Non semper celebris sub fornice Mausolæi
Ossa solo incumbent modò functa, sed excita CHRISTI
Voce, foras iterum prodibunt, amula pulchri
Ignivomæ Phaëthontis equis, ac omnibus astris.
In trabe pro nobis funesta CHRISTUS acerbum
Dum funus subiit, Mortis vim contudit omnem,
atq; suo ex tumulto, ternâ, jam, luce, reversus
In vitam reditus nobis ex morte paravit.

Ioh. 5, 28.
c. 6, 40.
c. 11, 25.
Matth. 13, 43

Ebr. 2, 15.
1. Cor. 15, 26.

CHRISTUS enim caput est: Ejus sunt membra, fideles:
CHRISTUS ubi regnat, Membris ibi regna vigeant.

1. Cor 15, 20.

Incluta siste tuos DANIA & NORVEGIA lessus,
SAXONIA exuito qverulos & MISNIA planctus.

Celsa quidem PRINCEPS, alias Heroidas inter,
Lux, abiit: Famæ vero laus maxima vivit,

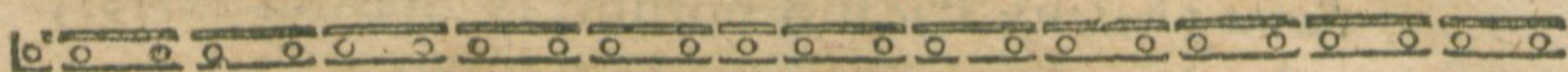
Prov. 10, 7.
Pfal. 112, 6.
Sir. 39. & 44.

C Florida

μέσφ' ἀν' ἁλῶν χλοερῆς βοτάνης ἠδιστα πηθήλοι,
μέσφ' ἀν' ὕδωρ νέποδας θρέψει, μέγας ἔργονος ἄστρα.
Ὅ μασέων πολυίδρις ἑᾶ μιν θνησκέμεν ἔσμος
κυδάλιμον θίω κοσμῶν Ἰπιζάματι τύμβον:

Ἐθβιγίς Ἐοσῆν Δανικῆ παῖς: Χρυστανοῖο
Ἐκλεκτῆρος ἀγῆ κνώσει δάμαρ ἔνθα: Φαινόν
Ὅμμα θευδείης, δρετῆς ἴνδαλμα περπάσης,
Δεσποτίδων λαμπῆς, κόσμος κλέος, αἰθέρος ἄστρον.

II.

Kurzer Inhalt der obgesetzten Versen.

I.

Eine Klagschrift über des Todes Grimmigkeit.

Siehe / O grimmer Tode dein Scepter unverrucket /
Kein Haut / kein Fleisch / kein Bein wird deiner Macht en-
rucket.

Was von des Adams Blut / vnd Euen Leib herrührt /
Zur finstern Erdenluft von dir gerissen wird.

Alda es für vnd für in deinen Schrancken bleibet /

Weil sich das Firmament vmb dieses Kundte treibet /

Weil Phoebus güldner Schein am Himmel bricht herfür /

Vnd die Frau Cynthia vns zeigt ihre Zier.

Man einen Martis Sohn / mit Gelde bald kan lencken

Daß er da giebt Quartir, vnd thut das Leben schencken /

Der Welt Herr Plutus ist / wer hat das klingen thut /

Hat auch was singet bald / aus frischem freyen Muth.

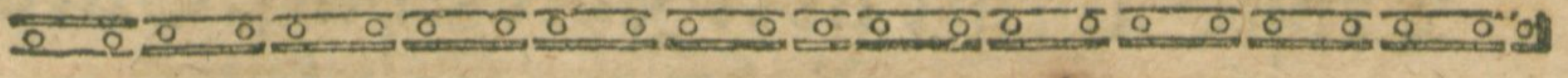
Der Fürsten hoher Thron / vnd Macht dahin thut treiben /

Der Vnterthanen Herr / daß sie gehorsam bleiben.

Der

*Florida dum tellus viridi se gramine vestit,
Squamigerosq, greges vehit unda, & sidera caelum.
Musarum, vetat HEROINAM occumbere coetus,
Magnificum decorans isthoc Epigrammate bustum:*

HEDVVIGIS, hic DANIAE Regis pia Nata: Secundi
CHRISTIANI Ensigneri Coniux: Pietatis ocellus,
Ac omnis Specimen Virtutis, tuta quiescit:
FAX inter DOMINAS: Decus orbis, Sidus Olympi.

Der Tugend schöner Schmuck / die Gottesfurcht
vnd Kunst

Gar oft zu wegen bringt/bey andern Lob vnd Gunst.
Man öfftern einen Feind mit Rossen vnd mit Wagen/
Durch der Carthunen knall von einer Stadt kan jagen/
Es ist manch edles Del/ manch Kraut vnd Elixir/
Dadurch die Lebenszeit verlängert wird allhier.
Des Eisens harte macht Vulcanus kan bezwingen/
Durch Kräfte der Natur die festen Felsen springen/
Die heisse Feuer-gluth das Wasser dempffen kan/
Die Windes brausen oft helt auff der Rudermann.
Allein dem Feind/den Todt/ (drumb billich ist zu klagen/)
Kein Plutus oder Geld/ kein FürstenThron kan jagen/
Nicht mit der Tugend was bey ihm wird außgericht/
Die Gottesfurcht vnd Kunst / ihm nicht das Herze
bricht.
Nicht ein Carthun auch ist/die kan den Todt abtreiben/
Zulezt erwürget vns/ lest Del vnd Kräuter bleiben.
Vulcanus weicht ihm / der Schiffmann kömpt in Fahr
Mit seiner Segelflucht/vnd wird ersäuffet gar.
Des Todes böser Wurm oft einen Stich thut geben/
So manchem FürstenKirbs/ daß bald kömpt vmb sein Leben/
E ij Von

Von den man doch gehofft in aller Herrlichkeit/
Zu haben Frewd vnd Schutz / vnd Schatten lange Zeit.
Er reisset alle hin / auch oft mit grossen hauffen/
Vnd kan da seiner Macht / nicht jemand wo entlauffen/
Er gehet gleich hindurch: Behelt sein altes Recht/
Er nimbt so bald hinweg den König als den Knecht.

2.
Trost Schrift über Ihre Churf. Durchl.
erlangten Ruhm vnd Seligkeit.

Was schadet nun der Todt / weil er nicht ohne Schmerzen/
Von dieser Welt nimbt weg / auch so viel Fürsten Her-
zen /

Durch auffer nichts. Der Todt Sie bringet nur zu
Ruh /

Wenn sein auff Christus Todt Sie thun ihr' Augen zu.
Die Seele fehrt zu Gott mit Wonne Frewd vnd Lachen:
Der Leib schlefft in der Erd / der frölich wird auffwachen/
Gleich Phoebus schönen Glantz / ohn allen Schmerz
vnd Plag /

Wenn Christus kommen wird zum lieben Jüngsten Tag.
Es würgt nur der Todt / was man da Erde nennet/
Vnd von der Erden kömpt; Was aber sich bekennet/
Zum Himmel / vnd der Geist / der seinem Gott hengt an/
So wol der Tugend Lob / erwürgt nicht werden kan.

So ist der edle Geist dem Todes Pfeil entgangen/
Vnd hat nach Himmels Art zu leben angefangen.

Ob schon der Heldin Leib / von Todt erkaltet ist/
So stirbet doch ihr Geist vnd Lob zu keiner frist.

Die mehr als Mutter war den armen Landes Kindern/
Die keine saure Müß' lies ihre Sorge mindern:

Die

287

Die liebte Gottesfurcht für alle Silberfluth/
 Vnd auch der reinen Lehr anhieng mit Herk vnd Muth.
 Die vor das Vaterland/ wol hundert Seuffzer schickten
 Ins blawe Sternfeld/wenn Angst vnd Noth herblickten/
 Wenn Todes schneller Giff/weiß Martis rothes Schwert/
 Vnd grosser Hungers Zwang rumort' auff dieser Erd.
 Die gleichfals als ein Baum mit Früchten schön behangen/
 Erfüllte dem Vieh vnd Menschen ihr Verlangen/
 Weil alles nach der Lust vnd aller Frewdigkeit/
 Da fande seinen Schutz vnd Nahrung allezeit.
 Die Liebsten ihren Herrn mit seuffzen vnd erbarmen/
 Vnd grossen Thränen Fluß/ ombfieng' in ihren Armen/
 Als jetzt nach Gottes Rath/ der tewre Fürst vnd Held/
 Auffgabe seinen Geist/vnd schied aus dieser Welt.
 Die Fürstin ruhet hier/nach welcher grüne Wälder/
 Ja mancher frischer Brunn/vnd wolgeblümbte Felder/
 Mit ächzen ruffen nach. O Fürstin / Fürstin Geist/
 Für deine Gütigkeit/sey hier vnd dort gepreist.
 Du Königliche Zier/ du heller Tugendspiegel!
 Es müssen tragen dich der Ewigkeiten Flügel/
 Der Himmel lach dich an! Das außgewählte Heer
 Dich mengemitten ein! Wir seuffzen/ ächzen sehr!

III.

Περπλάς ἐπιγραμμάτων.

In qua alluditur ad arcem Richtenbergk.

I.

Lucidus haut mons est in quo mihi chara DUCISSA
 Vivit, Eam ad lucem (dixit JOVA,) feram.
 Dixit, & obscuro raptam de carcere mundi
 ad supera vexit fulgida regna domus.

C 3

Lucidus

Apoc. 21, 33. *Lucidus hic Mons est: Hic omnia replet Jovæ*
 Matt. 13, 43. *Lumine MAIESTAS ter veneranda suo.*
 1. Joh. 3, 3.
 Apoc. 21, 3. *Hic sancti lucent Phœbæ lampadis instar,*
Gaudentes visu, colloquioq; DEI.

II.

Succubuit sacra mens, nec vitæ gaudia restant,
Plangito, ne lacrimas MONS quoq; dissimules.
Mons age lucifluos radios jam ponito lumen.
Nobile, quæ sparsit Lux tua succubuit

III.

Παλινογομία Versuum.

Succubuit tua Lux, sparsit quæ nobile, lumen.
Ponito jam radios lucifluos age Mons.
Dissimules quoq; Mons lacrimas; Ne plangito, Restant
Gaudia vitæ; Nec mens sacra succubuit.

IV.

α *Valedictio serenissimæ Principis. p. m.*

α
 Gen. 47, 9. *Hospes eram Dux Hic: Arcis, duce, rursus, Jovæ H*
 Psal. 39, 14. *Exc Epsi hospitio: cœli REGINA sup Ern E*
 Ebr. 11, 13.
 2. Cor. 5, 6. *Duco dies, si De quos Dexter canit orDine DaviD*
 β
 Psaltes
 Psal. 16, 11. *Vive vale FRATER ViVi Vos sanguinis ort V*
 22, 27.
 36, 9. *Vnanimi reliq Vi Viva mihi temporis us V*
 126, 2. &c.
 γ
 Og fait Rex
 in Basan *Grex planGet cultu i Gnarus, Eimpia Gens OG*
 Ethnicus ab
 Israëlitis
 victus,
 Num. 4, 34.
 Deut. 3, 2. *E wax! Nos supera laE ti jungemur in arc E*
 Votum

Votum pro ipsius Celsitudinis dormitione
pacifica.

(Nota. Chalcographus appropriatis Hebraicis destitutus literis,
hic interim usus est Latinis.)

In Pace,	quiescat	DOMINA
Beschalom	tischbhoth	gebhiráh
In Spe	in hac urbe	sepulta
Lethikva	bair	chebhuráh
In Altissimo	voluptas eius (fuit)	in diebus (quotidie)
Beelion	chephtsah	beiamóth.
qui	custodiat omnia	ossa
ascher	iischmor	cal atsamóth
& hostis non	unum	confringet.
vetfar	lo achath	ieschabber
in ira DEVS	ad eum (hostem)	loquetur
beaph el	elay	iedabber
capiti ejus	debet	vigilias
leroscha	iitten	ischemuráh
& lætabitur	anima ejus	in Psalmodia.
vethismach	naphshah	besimrah,

F I N I S.

Handwritten initials or mark in blue ink.

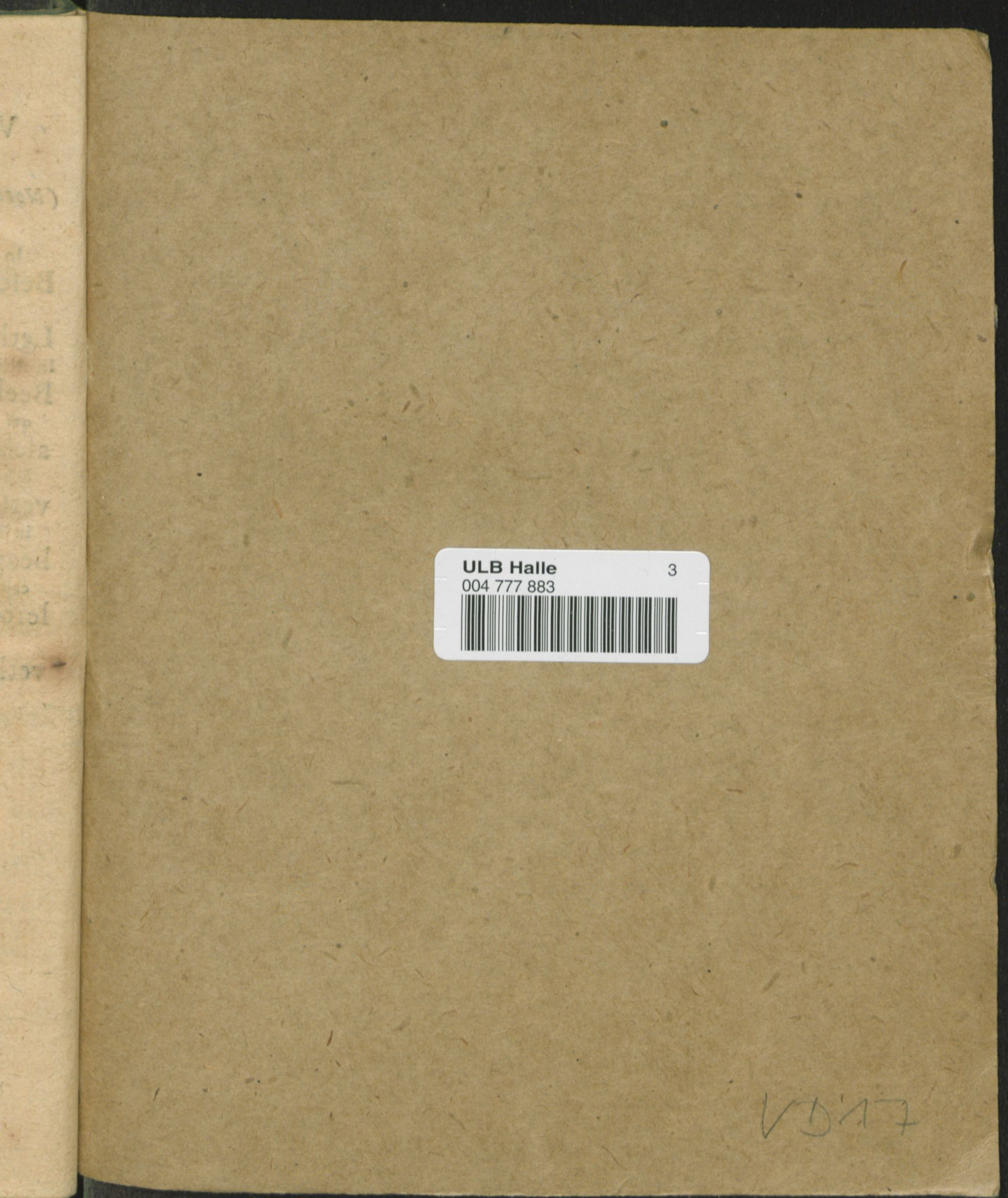
ant
ovaH
ern E
aviD
ort V
us V
san I
is OG
arc E
Votum

10 7577 OK

MC

ULB Halle
004 777 883

3

L.V.G.M.

h. 29, 27

SERENA

DN.
NATA
DANIE
TENTISSI
Dn. CHRISTI
SAXONIAE, &
Clivia & D

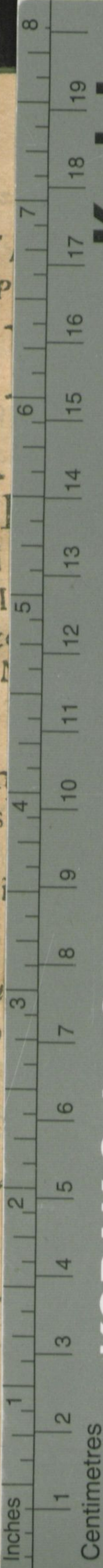
Die 26. Novem
missis ad CHRIS
beatæq, defuncta
Gentiliti

*Humillima su
tura ergo*

M. ISRAELE
Joh. & B.

HeDVVIgen

FRIEBERGÆ T

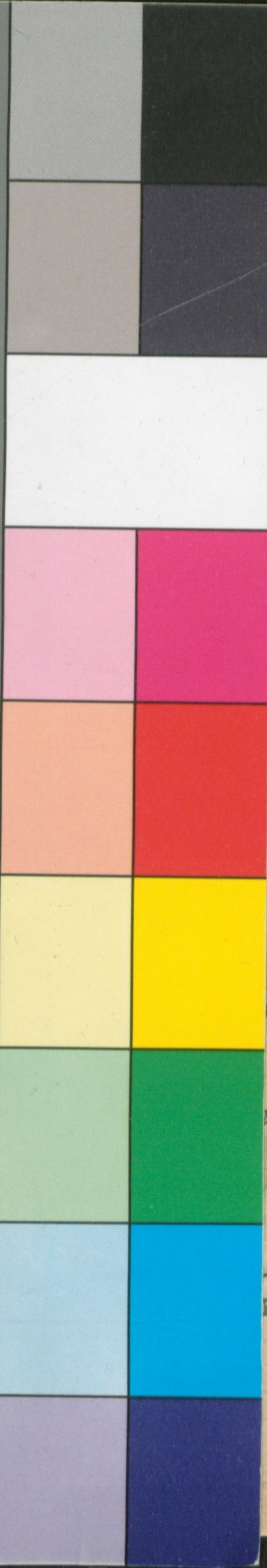

Kodak
LICENSED PRODUCT
Black

© The Tiffen Company, 2000

KODAK Color Control Patches

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

T 301

AQVE

GE,
TIRPE
ET PO-
DOMINI,
ELECTORIS
Saxoniae, Juliae,
in nostra

enberg / præ-
rdentissimis piæ
1642. Mausoleo
honori-

in intermori-
blatum

Patria ad D.
Caesareo.

DanVsque.

EUTHERUS.

